

Soğuk Şiirler Esiyor

– İsa Baştürk · 18 Aralık 2013

Soğuk şiirler esiyor gönül memleketinde
Körelmiş hisler yatıyor şimdi heybemde
Hiç biri konuşmuyor, susmuşlar öylece
Kor gibi düşmüştün halbuki soğuk gönlüme

Kapım çalınmıştı ansızın soğuk bir gece
Hayırdır dedim kimdir gecenin bu saatinde
Bir can, bir gönül, bir melekti belki de
O an yazılmıştı gönlümde satır satır her hece

Sordum, bir tek kimsiniz diyebildim kendisine
Ben Elif dedi, dondum sustum baktım sadece
Nereden gelmişti Elif, hem de aşıkken o isime
Nereden çıkmıştı ısıtmıştı yüreğimi şu soğuk günde

Elif dedim bir an gönlümden gelen içli bir sesle
Gülümsedim farkında olmadan heyecan ve hevesle
Şaşırdı, "nereden tanıdın beni ilk tanışmamız seninle"
Bilmiyordu ki Elif, yıllardır vardı yalnız yüreğimde

Derken aylar geçti, Elif'im vardı en sonunda
Hayaller mi kalmıştı, yanımdaydı o sonunda
Bir yanım diyordu, al onu kalbine bir yudumda
Diğer yanımsa, acele etme doyamazsın daha

Ben içimde bunları yaşarken mutlulukla, sevinçle
Gitmek zorunda mıydın sen ansızın sessizce
Çenem titriyordu işte ağlıyordum çocuk gibi öylece
Seni arıyordu gözlerim, yorgun ve sebepsizce

Şimdi kaldı yüreğimde, sade soğuk şiirler
Buz tuttu yüreğim, nedense sen kokuyor her yer
Yangınlar yaksalar ısınmaz gönlüm bedende
Soğuk şiirler esiyor, gönül memleketinde..

İsa Baştırık